

Nieuwsbrief

December 2014 Jaargang 16 nummer 2

Stichting

Draagt Elkanders Lasten

In dit nummer o.a.

Van de voorzitter

Verslag Roemenië-reis

Winteractie 2015

Informatieavond

Informatieavond D.V. 13 januari 2015

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
Stichting Draagt Elkanders Lasten
(voorheen SDOK afd. IJsselmonde)

Kamer van Koophandel:

Ingeschreven onder nummer 24446913

Voorzitter en contactpersoon:

Wim Klippel
Lagendijk 179
2981 EL Ridderkerk
Tel. 0180-424793

Secretaris:

Bert Tronchet
Brederostraat 47
2951 TE Alblasserdam
Tel. 078-6915217

Penningmeester:

Arie Velthuizen
Houtzaagmolen 7
2986 GD Ridderkerk
Tel 0180 42 39 86
Voor legaten verzoeken wij u contact op te
nemen met de penningmeester

Gezinssponsoring:

Marjan Doeleman
Van Lennepstraat 77
2985 TL Ridderkerk
Tel. 0180-848558 / 06 31868226

Breigroep:

Joke van der Weiden
van Eesterensingel 16
2951 CK Alblasserdam
Tel. 078-6914619

Kleding inzamelen:

Iedere maandagavond (behalve 2e
feestdagen) 19.00 – 19.30 uur
Lagendijk 78 Ridderkerk
Bijdrage: € 1,- per zak

Contactpersoon goederen inzameling:

Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Website:

www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl

Giften, sponsorgelden e.d.
ING banknummer
NL30 INGB 0670471046 t.n.v.
Stichting Draagt Elkanders Lasten
te Ridderkerk

Vanaf de oprichtingsdatum (11-11-2008) worden
wij door de belastingdienst aangemerkt als ANBI
(Algemeen Nut Beogende Instelling). Hierdoor
blijven uw giften aftrekbaar bij de belastingdienst.

Van de voorzitter

Wim Klippel

In Lukas lezen we de geschiedenis van de vrienden die hun verlamde vriend naar Jezus brengen. Lukas 5 vers 18 en 19: En ziet enige mannen brachten op een bed een mens, die geraakt was en zochten hem in te brengen, en voor Hem te leggen. En niet vindende waardoor zij hem inbrengen mochten, overmits de schare, zo klommen zij op het dak, en lieten hem door de tichelen neder met het bedden, in het midden, voor Jezus (leest u het gedeelte van vers 17 tot en met 26). Tijdens het bezoek aan onze vrienden van de stichting Ecce Homo in Cluj-Napoca in Roemenië in oktober jongstleden woonden we op de laatste ochtend van ons verblijf de dagopening, die ze elke dag houden, bij en werd door één van de medewerkers naar dit gedeelte van het Lukas evangelie verwezen. Het werd in verband gebracht met de naam van onze stichting, Draagt Elkanders Lasten. De vrienden van de geraakte namen dit heel letterlijk en droegen hun vriend naar de beste plaats die er is, Jezus. Wij kunnen dat ook doen, in het gebed. Deze morgen stond het gebed bij de dagopening in het teken van het opdragen van de partnerstichtingen van Ecce Homo uit het buitenland. Verschillende van deze partners hadden te maken met zieken. Er zou aan het eind van de

week een transport komen met daarbij een chauffeur die al tientallen keren hulpgoederen was komen brengen maar nu voor het laatst zou komen. Dit vanwege zijn leeftijd en gezondheidsproblemen. Ook bij andere partners had men te maken met zieke vrienden. Ook in onze eigen stichting. De groep die nu aanwezig was, was een andere dan aanvankelijk gepland. Kort voor de reis was bij Bert Tronchet een darmtumor gevonden waaraan hij een week voor de reis werd geopereerd. Gelukkig was de operatie goed gegaan en, zoals inmiddels bekend, hoeft er ook geen nabehandeling plaats te vinden. Ook Leni Nugteren, die samen met haar man Leo mee zouden gaan, konden niet deelnemen aan deze reis omdat Leni op de fiets was aangereden en daardoor veel letsel en pijn had.

Bij het schrijven van dit stukje gaat het met beiden gelukkig weer goed en is er grote dankbaarheid dat God heeft uit- en door geholpen. We wensen beiden nog verder herstel toe. Reden voor onze vrienden van Ecce Homo om de lasten van de zieken (op) te dragen (in het gebed). Als Stichting Draagt Elkanders Lasten mogen we de lasten van onze naasten (in Roemenië) ook dragen in ons gebed. Maar daarnaast is het nog altijd mogelijk om ook,

hoe weinig ook, de lasten van hen die het enorm arm hebben wat te verlichten en dit mede dank zij uw hulp. In het reisverslag kunt u lezen wat we allemaal zijn tegengekomen.

Ouderenzorg

Waar ik speciaal de aandacht voor wil vragen is de situatie van Roemeense ouderen. De pensioengerechtigde leeftijd is in Roemenië voor vrouwen 62 en voor mannen 65 jaar. Het was voor ons schokkend om (opnieuw) te worden geconfronteerd met de grote armoede van heel veel ouderen. Veel meestal alleenstaande ouderen moeten rondkomen van een heel lage uitkering. Vaak minder dan € 100,- per maand. De kosten van levensonderhoud overstijgen dit bedrag te allen tijde. Daardoor wordt er bittere armoede geleden onder deze groep. Alleen al de kosten van huur, gas, water en elektriciteit gaan dit bedrag te boven. Als er dan, zoals op die leeftijd veel voorkomt, ook medische zorg en medicijnen nodig zijn is er geen geld over voor voedsel. Ecce Homo heeft een sociaal werker in dienst die speciaal deze groep mensen begeleidt. Alleen al in Cluj-Napoca zijn er duizenden die in deze om-

standigheden moeten leven. Op dit moment begeleidt de sociaal werker er hiervan 63. Ze zoekt met hen naar oplossingen die vaak niet te vinden zijn. Soms kan een goedkopere woning worden gevonden en soms bestaat de hulp alleen uit een voedselpakket en een zak aardappelen. 13 Ouderen worden ook financieel gesteund. Vooral deze financiële steun willen we ook onder uw aandacht brengen. Zoals we al sinds de oprichting van onze stichting gezinnen financieel helpen willen we dit ook proberen voor ouderen. We starten hiervoor een project: Ouderenzorg".

We willen daarom een beroep op u doen om, als het binnen uw mogelijkheden ligt, ook een Roemeense oudere voor uw rekening te nemen met een maandelijks bedrag van € 25,-. Als u iets voor deze mensen kunt betekenen neemt u dan contact op met de voorzitter.

Maar tijdens dit bezoek moesten we ook constateren dat niet alleen ouderen die zelfstandig wonen het heel moeilijk hebben. Bij een bezoek aan een bejaardentehuis in het noordoosten van het land, dichtbij de grens met Moldavië, zagen we dat ook binnen een instelling de leefomstandigheden erg moei-

lijk zijn en dat men weinig voeding heeft wat ook nog eens van minder goede kwaliteit is. Hulpmiddelen zoals rolstoelen en rollators heeft men nauwelijks terwijl er ook behoefte is aan dekens en dekbedden. Incontinentiemateriaal staat boven aan de verlanglijst van de leiding van het bejaardentehuis. Er is geen geld voor deze onmisbare materialen. Ook hier hopen we met hulpmiddelen te kunnen helpen. U zult in het reisverslag lezen dat de hulpverlening nog altijd héél erg nodig is.

Wilt u ons (zoals u dat al heel erg doet) blijven helpen om de nood van onze naasten in Roemenië iets te verlichten?

Nieuws van de breigroep!

Mw. v.d. Elshout

Nog steeds na al die jaren zijn er mensen hard aan het breien en haken. Veel handwerk gebeurt door ouderen die niet meer op pad kunnen. Zij kunnen zo meewerken om iets te maken voor de arme mensen in Roemenië. Veel lapjes worden er gebreid, waarvan later een kinderdeken of grote deken wordt gemaakt. Dat niet alleen, maar er worden ook volop truien, wanten, sjaals en mutsen gebreid. Alles ziet er heel mooi uit. Wij willen iedereen bedanken die hun tijd (en hun geld voor de wol) geven om iets voor anderen te doen. Ook namens de mensen in Roemenië hartelijk dank.

Joke van der Weiden

Mw. de Jong

Een onbekende breigroep

Graag vertellen we u wat over een Breigroep die u (nog) niet kende. In Nieuw-Beijerland zijn al een aantal jaren enkele dames actief met het breien voor Roemenië. De zussen Laura en Tineke Nobel en mevr. Hordijk. Ze produceren “aan de lopende band” dekens, sjaals, mutsen enz.

Toen de dames Nobel hoorden van het lapjes breien voor dekens ten bate van de arme gezinnen in Roemenië gingen ze ijverig aan de slag. Vele meters werden gebreid en aan elkaar gezet. Omdat ze de rechte lapjes wat saai vonden worden kwam er wat variatie in het patroon; het werd een zigzag, zodat je wel lekker door kon breien. Wel moest er opgelet worden wanneer er “gemeerderd” of “geminderd” moest worden. Het gaf een leuk resultaat. Op een dag spraken de zussen een dorpsgenote, mevr. Hordijk. Ze vertelden van hun

“brei-project” en mevr. Hordijk was direct enthousiast. Er werd wol gekocht en ook zij begon met breien voor de kinderen in Roemenië. Met elkaar hebben ze al een grote hoeveelheid grotere en kleinere dekens, sjaals, mutsen enz. gebreid. Zie de bijgevoegde foto's. Met een zekere regelmaat wordt het breiwerk afgeleverd bij de loods van Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk.

Drie jaar geleden werd Tineke ernstig ziek. Zolang zij kon ging ze door met breien. Toen breien niet meer ging heeft ze nog, zo lang ze daartoe in staat was, lapjes en dekentjes gehaakt. Altijd bleef ze actief en enthousiast. Helaas is zij in augustus jl. overleden.

We hopen dat de andere dames het breien voor Roemenië nog lange tijd kunnen blijven doen.

Vrijwilligster/sorteester Leni van Spronsen-Nobel

Het bestuur van stichting “Draagt Elkanders Lasten” wenst allen, die op welke wijze bij ons werk betrokken zijn, of ons werk een warm hart toedragen, gezegende feestdagen en Gods onmisbare zegen voor het jaar 2015 toe.

Tekst: Floor Verweij

Deelnemers:

v.l.n.r.

Cees van der Steldt

Floor Verweij

Arie Velthuisen

Wim Klippel

Reisverslag Roemenië 2 t/m 9 oktober 2014

Deze reis was een heel bijzondere reis: vliegensvlug heen en weer en in Roemenië zelf van Cluj-Napoca naar Botosani vice versa, al rammelend met de trein. Het vertrek was ook bijzonder omdat het reisplan behoorlijk aangepast moest worden. Onze secretaris Bert Tronchet die de reis helemaal had uitgestippeld werd kort voor de reis voor een zware operatie opgenomen in het ziekenhuis en Leni Nugteren werd een week voor vertrek met haar fiets geschept door een brommobiel en kwam ook in

het ziekenhuis terecht. Zowel zij als haar man Leo moesten daarom, net als Bert, de reis ongewild afzeggen.

Zo gingen we op 2 oktober met vier mannen op reis naar Roemenië. Zoals gebruikelijk mochten we de reis beginnen met het lezen van een Bijbelgedeelte en met gebed en waren zeer dankbaar dat we wisten dat de operatie bij Bert goed was verlopen en dat ook Leni uit het ziekenhuis was. Het was een grote verrassing dat Leni, met behulp van krukken,

ons zelfs uit kwam zwaaien!

WIZZ-air

We vertrokken om 10.30 uur uit Ridderkerk en werden met de auto naar vliegveld Eindhoven gebracht. Onze vliegtickets hadden we "online" besteld en nadat we hadden ingeboekt en de koffers hadden ingeleverd konden we door de controles en was het wachten om aan boord van het vliegtuig te mogen. Het vliegtuig van WIZZ-air stond al klaar en toen we om 14.00 uur in het vliegtuig za-

Ze stond met tranen in haar ogen, maar was toch zeer vereerd met ons bezoek.

ten begonnen de motoren te brullen en gingen de remmen los. De grond schoof met een enorme snelheid onder ons door. Het leek halverwege de startbaan of er een verkeersdrempel lag, maar dat was het moment waarop de wielen los kwamen en het vliegtuig schuin omhoog ging en we de stad Eindhoven onder ons zagen verdwijnen. We gingen hoger en hoger door het wolkendek en bleven boven de wolken tot het vliegtuig met nogal wat turbulentie ongeveer 2 uur later weer door de wolken ging zakken en we de heuvels rondom de stad Cluj-Napoca zagen liggen. De afstand van 2 dagen rijden met de auto werd nu overbrugd binnen twee en een half uur vliegen!

In Roemenië is het een uur later dan in Nederland, dus onze daadwerkelijke reistijd duurde van 10.30 uur tot 17.30 uur. Toen werden we door "Ecce Homo" opgehaald en na een korte rit door de stad zaten we al snel aan de maaltijd.

In de locomotief

Ons reisplan was om de volgende morgen door te reizen naar Botosani dat ongeveer 350 kilometer noord-oostelijk van Cluj-Napoca ligt. We besloten deze reis met de trein te gaan maken en werden na een goed ontbijt om 09.00 uur bij het station afgezet. De trein werd getrokken door een elektrische locomotief uit 1988! De treinreis was een hele belevenis. Soms dachten we dat we echt hard gingen maar dan zagen we dat we toch nog door auto's werden ingehaald. Dan weer reden we met een rammelgangetje van 40 tot 50 kilometer per uur. We deden de meeste stationnetjes aan en bij iedere overgang en zandpad gilde de fluit van de locomotief door de bossen. Er waren altijd onverwachte momenten van een overstekende auto of een paard en wagen. Enkele keren helde de trein

erg over omdat de spoorbaan niet vlak lag. De eerste keer werden we verrast en schoven onze bekertjes met heerlijk geurende koffie van de tafel. We konden alles netjes opruimen, maar het wc-papier was toen wel op..... De koffiegur was echter wel heel wat beter dan de geur van de toiletten en van menig passagier! Bij diverse stations zagen we erg oude treinstellen die daar al jaren stonden te roesten. Er werd in sommigen ook nog gewoond! Het was bewolkt en wat miezerig. Halverwege de rit gaat de trein door een aantal tunnels. De trein gaat ter hoogte van de haarspeldbochten Mestecanis door de langste tunnel. Daarna rammelt het gevaarte verder over Campulung Moldovenesc richting Botosani.

Maar voor die tunnels was de trein even gestopt bij een station en was het ook gelijk een sanitaire stop voor de machinist. Floor greep zijn kans en maakte contact met de machinist en toen we krakend en fluitend verder reden zat Floor voorin bij de machinist en kreeg zo uitleg over het

besturings- en beveiligingssysteem. Zo moet de machinist altijd zijn voet op een pedaal houden, anders stopt de trein automatisch. Ook wordt hij bij elk station en overgang opgeroepen door een spoorbeambte en als hij geen reactie geeft wordt de trein gestopt. Ook heeft hij een logboek bij zich waarin vermeld staat ter hoogte waarvan hij een fluitsignaal moet geven. Bijna net zo gemakkelijk als autorijden en je hoeft niet eens richting aan te geven..... Bij het afscheid kreeg de machinist het evangelie van Lucas en Markus aangeboden.

We bleven niet tot Botosani in de trein maar tot Suceava. Vandaar duurt de trip nog anderhalf uur omdat de trein een hele bocht naar boven en dan weer naar beneden maakt naar Botosani. De weg tussen deze plaats is helemaal nieuw en met de auto is het maar een half uur rijden. Na een treinreis van zeven en half uur was het daarom heerlijk om in Suceava opgehaald te worden door Sebastian en zijn vader. Zij brachten ons naar Petru Tine waar Diana, de

vrouw van Sebastian, het avondeten al klaar had staan en waar we een uitgebreide rondleiding kregen door het opgeknapte gebouw en de verbouwde benedenverdieping. Ook bewonderden we het speeltoestel wat door de Dordtse Buitenschool is geschonken en in volle glorie stond te pronken.

Na dit hartelijk weerzien gingen we naar Pension Bianca waar we enkele nachten zouden slapen. We maakten daar dezelfde avond kennis met iemand uit Soldanesti. Hij nodigde ons hartelijk uit om het pension, dat hij in dat dorpje aan het realiseren is, te komen bekijken. We noteerden in ieder geval zijn telefoonnummer.

Bejaardenhuis

We werden zaterdagmorgen opgehaald door Sebastian en Diana. We gingen een bezoek brengen aan een bejaardenhuis in de nabijheid van Trusesti, ongeveer 30 kilometer van Botosani. We gingen echter eerst naar Kaufland, een grote supermarkt in Botosani en kochten daar eten, drinken, fruit, incontinentiemateriaal en schoonmaak-

artikelen om die aan de bewoners en het personeel te overhandigen.

Aanvankelijk mochten we geen foto's maken en niet filmen omdat er slechte ervaringen waren met een televisieploeg. Toen men echter begreep, dat wij geen verkeerde bedoelingen hadden werd het alsnog toegestaan. In het bejaardenhuis wonen momenteel 51 bejaarden. De meesten hebben een twee of een drie persoonskamer. Tussen de bedden kun je nog amper lopen. Het bejaardenhuis zag er, gelet op de omstandigheden, wel redelijk verzorgd uit. De vloeren van de gang waren juist voor onze komst gedweild. De bewoners leken wel een beetje apathisch. Misschien waren ze onder de indruk van onze komst helemaal uit Nederland en de grote tafel vol met goederen die ze kregen. In ieder geval werd er heel hartelijk voor geapplaudisseerd. We mochten de kamers en de toiletgroep zien en zagen toch wel dat het er erg armoezig was. Toiletten met een kapotte of helemaal geen bril. Beneden was de eetzaal met eenvoudige tafels en stoelen. Maar erger was het een-

voudige ontbijt. Een beker drinken en twee koekjes.... De keuken zag er slecht toegerust uit. Een paar werktafels, twee normale gezinsfornuizen en een paar grote pannen erop met een soort aardappel- en maïs soep erin (de maaltijd voor die dag). Een afwaskeuken zonder vaatwasmachine, want de vaat gebeurde met de hand! We vragen ons af hoe het eten hier zal zijn. Een van de bewoners, die een paar worden Engels spreekt, zegt dat het eten wel "erg arm" is wat ze krijgen. Er was al wel een centrale verwarming, maar deze werd wel gestookt op hout! Pas 's middags om vijf uur wordt de speciale houtkachel aangestoken. Per dag wordt er ongeveer 1000 kilogram hout verstuikt en dat kost dan ongeveer 80,- euro! Er zijn 4 mannen, die bij toerbeurt, de kachel brandend houden. In het stookhok is dan ook een bed geplaatst voor de nachtelijke stoker. We delen ook Lukas en Markus evangeliën (die we van de Gereformeerde Bijbelstichting hebben gekregen) uit en ook hiervoor zien we dankbare gezichten. We zeggen toe dat we via Sebastian zullen proberen om hulp te bieden door het brengen van o.a. loophulpmiddelen en incontinentiemateriaal. Ook is er behoefte aan dekbedden en dekbedhoezen, dekens en spelmateriaal zoals een schaak- en dambord.

Geen vingers

Toen we terugreden naar Botosani zagen we het plaatsnaambordje

Soldanesti. Kwam daar die man van gisteravond niet vandaan? Maken we gebruik van zijn uitnodiging? Floor belde zijn nummer en de man bleek thuis te zijn en hij was zeer verrast dat we wilden komen. Hij bleek de vorige avond niets te veel te hebben gezegd over zijn pension. Het bleek meer een conferentieoord met straks 20 slaapkamers. Het lag op een heuvel en je kon van het afzonderlijk theehuis de hele omgeving overzien. Binnen had hij er een klein museum van gemaakt. Met originele kledingstukken en gereedschappen van wel 100 jaar oud! Ook had hij een gewelf uitgegraven en de stenen zoldering en wanden weer helemaal gerestaureerd. Een echte wijnkelder! Daar was hij een half jaar mee bezig geweest! Hij had het huis en de grond geërfd, nadat het bij het einde van de het communistisch tijdperk weer teruggegeven was aan de familie. Hij vroeg ons of we tijd hadden om naar een arme vrouw te gaan. Het dorpje Soldanesti is via één weg te bereiken. Een grindweg van ongeveer 3 kilometer lang. Het gehucht bestaat uit enkele onverharde wegen waaraan een winkeltje, een kerkje en een aantal vervallen lemen boerderijtjes staan. Bij één van die boerderijtjes stopten we en mochten we binnen komen. We troffen er een "oud vrouwtje van 63 jaar" aan. Het huisje van leem was verzakt en vervallen. De houten zoldering zakte door. Binnen rook het naar oliebollen. Het enige wat ze bezat was een getimmerd

bed, een stoel en een tafeltje waarop ze brooddeeg aan het kneden was. Voor zover ze kneden kon, want ze had geen vingers! Aan iedere hand slechts een duim. Het brooddeeg rolde ze plat met een deegroller en liet het dan zachtjes in een pan met kokende olie glijden. Zo bakte ze haar brood op een houtkachel. Op deze manier had ze haar vingers verloren. Ze had een aanval gehad van epilepsie en juist op dat moment wilde ze het deeg in de pan doen en was met haar handen in de kokende olie gekomen. De vingers moesten worden geamputeerd. Ze stond met tranen in haar ogen, maar was toch zeer vereerd met ons bezoek. Ook al omdat

ze een Markus evangelie kreeg. Of ze Christelijk was? Ze haalde onder het kussen van haar bed een beduimd boekje vandaan. Een stuk gelezen evangelie! Zo kostbaar dat ze er op sliep! Haar optrekje had verder niet veel om het lijf. Een schuur met een kalfje en nog een gat in de grond wat de kelder voor moest stellen. Hier kunnen eventuele aardappels niet bevriezen. Nu stonden er alleen wat plastic flessen met vruchtensap. Onze gids bracht ons ook nog naar een half weggezak boerderijtje. Daar, in een lage schuur, stond zijn paard. Een witte merrie met de naam Blanche. Als we er weer komen kunnen we een rondrit met een ge-

restaureerd koetsje maken. We konden er natuurlijk bij de bewoners het evangelie achter laten en ook wat kleding en schoenen.

Oogstfeest

De volgende morgen werden we al weer vroeg opgehaald door Sebastian en Diana. We gingen naar een kerkdienst op de grens van de dorpjes Garbeni en Tataraseni, 65 kilometer boven Botosani. De grens met Moldavië is hier niet ver meer. In de dienst waren er diverse sprekers, waaronder een vriend van Sebastian. Hij is een pastor in het Roemeense leger en vertelde uitgezonden te zijn geweest voor een vredesmissie naar Irak. Ook Sebastian ging in deze dienst voor en preekte over Psalm 100. Hierna hebben wij de kleine gemeente Psalm 100 en het laatste vers van Psalm 134 toegezongen. Aan het einde van de dienst werd de groente en het fruit wat voorin de gemeente tentoongesteld lag, aan de gemeenteleden uitgereikt. Na een foto van de gemeente voor de kerk gingen we eerst nog een stukje verder om een kleine huisgemeente te bezoeken in het gehucht Balinti. De gemeente in dat dorpje komt samen in een kleine woonkamer, waar maar zeven mensen kunnen zitten. Naast het huisje is een stuk grond waar men graag een kerkje wil bouwen, zodat meer mensen met het evangelie bereikt kunnen worden. Opvallend was dat er in die kamer een gewaarmerkte toestemming hing

van de overheid om daar als Christelijke gemeente te mogen samenkomen. Zonder die toestemming is dat nog steeds verboden! Daarna gingen we naar de woning van de vriend van Sebastian. Daar vonden we weer veel gastvrijheid en een overvloedig gedekte tafel met sarmale als onze geliefde delicatessen! Om half vier moesten we weer opstappen omdat Sebastian weer om vijf uur in de kerk moest zijn in Botosani. Ook die kerkdienst, die om zes uur begon, hebben wij bezocht.

Pentru Tine en een vuilnisbelt

Maandag stond voornamelijk in het teken van Pentru Tine. Natuurlijk hadden we het schitterende speeltoestel op het voorterrein al gezien. Dat toestel was met het laatste transport meegegaan naar Roemenië en heeft bij Pentru Tine een mooie plaats gekregen. Het was schitterend weer en het was prachtig om te zien hoe de kinderen er van genoten. Klimmen, klauteren en glijden, de één na de ander genoot met volle teugen! Maar ook binnen Pentru Tine was er veel veranderd. Op de benedenverdieping was een muur uitgebroken zodat de entree vergroot is. Kamers kunnen daar straks in gebruik genomen worden. Het trappenhuis, de kamers voor de kinderen en de eetzaal waren helemaal opgeknapt. Alles opnieuw geverfd, gesausd en schitterende muurbeschilderingen aangebracht! Ons werd al heel snel duidelijk dat het afgelopen halfjaar

heel veel werk was verricht. Er wordt inderdaad hard aangepakt en er zijn nog heel veel plannen. Daarom was het goed om 's middags te vergaderen en te bezien waarmee wij hen kunnen helpen. Maar we wilden er nog wel even uit.....

Buiten de stad ligt een grote vuilnisbelt waar zigeuners het vuil sorteren. Sebastian bracht ons er naar toe. "Op eigen verantwoordelijkheid!" Hij bleef eerst in de auto zitten, maar toen wij een praatje hadden gemaakt met wat sorteerdere was het ijs gebroken. Er stond een zeer harde wind, die de stank van al het afval alleen maar verergerde. Het was niet verstandig om achter het hek te gaan, want de tientallen zwerfhonden op de vuilnisbelt waren erg agressief. De sorteerdere die weggingen knoopten hun paardje vast aan de kar en toen bleek dat de banden zacht waren. Ze hadden een oude fietspomp bij zich en toen Floor de banden een beetje had opgepompt kwam het krakkemikkige karretje in beweging. Natuurlijk reed Floor mee. Hobbelen en krakend van de vuilnisbelt naar de verharde weg en zo terug helemaal naar Pentru Tine in Botosani. Uiteraard namen we afscheid met de overhandiging van het Markus en Lukas evangelie en een paar potten saus. 's Avonds waren we ook bij Pentru Tine te gast en hebben we enkele foto's bekeken van de afgelopen vijf jaar van Pentru Tine. We vierden zo hun eerste lus-

trum en ons 5 jarige vriendschap en hulpverlening!

Terug naar Cluj-Napoca

De volgende morgen werden we door Sebastian naar het station in Suceava gebracht en kochten we kaartjes voor de treinreis terug naar Cluj-Napoca. Deze keer deden we heel voorzichtig met onze thermoskan koffie. We konden weer volop genieten van het uitzicht en keken nu tegen de andere kant van de bergen aan. Sommige treinstellen waren zo

oud, dat de deuren tijdens het rijden spontaan open gingen. We schoven een raampje naar beneden en konden zo al rijdend heel wat foto's en filmbeelden maken. De terugreis duurde nog langer dan de heenreis en dan is het een hele zit in zo'n rammelende en knarsende trein.

Op de terugweg zagen we de haarspeldbochten bij de Mestecanispas weer en bovenaan het overdekte bankje waar je zo'n heerlijk uitzicht hebt. Maar juist op dat punt dook de trein met een heftig "tuut-tuut"

de tunnel in. Onderweg kwamen twee mannen door het gangpad in de trein voorbij, die voor een paar centjes wat probeerden te verkopen. Een kruisje, een sleutelhanger of een pen. Ze bleken doofstom te zijn (of deden ze alsof?) en probeerden zo wat te verdienen. Het bleek ook mogelijk om te ruilen met een "bob" sleutelhanger

Toen we in Cluj-Napoca aankwamen was het inmiddels donker, maar het busje van Ecce Homo stond al klaar en binnen een half uurtje konden we onze avondmaaltijd in de oven zetten. Er was voor ons als maaltijd een heerlijke lasagne bereid. We slenterden nog even door de stad en sloten zoals telkens de dag af met Bijbellezen en een dagboekje.

Bezoek

De volgende morgen om 9 uur gingen we met een maatschappelijk werker op pad om drie ouderen te bezoeken. We reden kriskras door de stad. Bij een gele flat liep de vrouw van ons eerste bezoek buiten en was met een takkenbezem blad in de straat aan het vegen. Kennelijk verdient zij zo toch iets, want een gebruikelijk beeld is het niet. Ze moet rond komen van 65 euro per maand. Bij ons tweede adres troffen we in een oud flatgebouw moeder en dochter aan. De oude moeder lag op de bedbank onder dekens want ze was ziek. Hun optrekje was zeer eenvoudig ingericht met een gammelt tafeltje waarop wij het voedselpak-

ket, wat ze kregen, konden uitstallen. Verder was er nog een oud toilet en een douche in een ruimte voor de berging. Het licht deed het niet dus de deur naar de gang moest open blijven. De maatschappelijk werkster gaat bij haar gezinnen voor in gebed en leest een Bijbelgedeelte en vertelt daar ook iets van. Heel fijn om dat zo mee te kunnen maken. Ook geestelijk voedsel wordt gebracht! Het derde bezoek was bij een alleenstaande man. Hij woonde onder in een flatgebouw en had twee grote en hoge kamers. Er kon er maar één gebruikt worden want anders waren de stookkosten veel te hoog. Zonlicht kwam er nauwelijks binnen. Hij was erg depressief geweest en zag het leven niet meer zitten, maar was met behulp van Ecce Homo weer op de goede weg. Hij moest nog onderzoeken in het ziekenhuis ondergaan en Ecce Homo bekijkt of de rekeningen voor hem betaald kunnen worden. Zeker voor een alleenstaande man van in de zeventig, zag zijn huis er keurig verzorgd uit. In vroegere jaren was hij muzikant geweest en had een behoorlijke opleiding gehad. Na het bezoek aan de ouderen gingen we met een andere maatschappelijk werkster op bezoek bij gezinnen. Bij het eerste gezin was Wim in april dit voorjaar ook al geweest. De situatie is daar best droevig. In een kleine kamer staan wat stoelen en een tafel en liggen matrassen op een bed opgestapeld. 's Avonds worden die op de grond gelegd, zodat daar

op geslapen kan worden. De verlichting bestaat uit een enkel lampje. De muren zijn kaal en vies en er hangt aan de muur ter decoratie een traditioneel wandkleed. Wij brachten een voedselpakket mee en de kinderen peuzelden de uitgedeelde koekjes direct op. Vanaf de straat is de armoede niet te zien, want je moet eerst een poort door en dan kom je op een binnenplaatsje. Daar zie je de armoede al. Alles stuk en vervelend. Geen ramen meer in de deur, maar een stukje karton of hardboard. Bij de burens werd er zelfs in de kelder gewoond. Het jongste kind konden ze niet zelf verzorgen en was bij de kinderbescherming. Het tweede gezin was in een keurige flat. Net nieuw. Een soort sociaal onderkomen beschikbaar gesteld door de gemeente. De vrouw heeft jaren op straat geleefd en vertelde ons haar levensverhaal. Ze heeft drie kinderen waarvan er twee in een tehuis wonen. De vrouw heeft veel verschrikkingen meegemaakt en kwam uiteindelijk in contact met een christen die haar onderdak gaf. Nu woont ze hier met één kind en is ze bezig om ook de andere twee kinderen thuis te krijgen. Het flatje is niet groot, maar een kamer, een keuken

en een badkamer is al heel wat. Het derde en laatste gezin was misschien wel het ergste. In een vervalven flat woonde in een kleine kamer een moeder met haar 9 jarig zoontje. Een super actief autistisch ventje. Er stond een kast, een slaapbank, een stoel en een tafeltje. Ook nog een wasmachine met daarop een kooktoestel. In een hoekje was een wandje geplaatst zodat er een primitieve douche kon worden gemaakt achter een douchegordijn. Een toilet was er niet. Er was voor elke etage van de flat een gezamenlijke toilet-ruimte. Het ventje werd door onze komst zo druk dat hij bijna in zijn broek plaste. Gelukkig kon zijn moeder hem nog net op tijd op de pot zetten. De ruimte waarin zij moeten wonen was nauwelijks 3 bij 3 meter en daar stond al het meubilair ook nog in. Daglicht kwam er nauwelijks binnen. Het kind had nauwelijks een vierkante meter om te spelen. Na dit bezoek reden we door een zeer drukke stad richting Ecce Homo. Het is duidelijk merkbaar dat er steeds meer verkeer is in de stad. Alle straten staan ook vol geparkeerd. Er wordt ook hard gewerkt om aan de rand van de stad parkeergarages te maken. In de stad wordt er ook hard

gewerkt. Voor bouwvakkers is er veel te doen. De grootste en mooiste gebouwen zie je verschijnen. Het gaat niet snel, maar het gaat wel door! Terug bij Ecce Homo hebben we presentaties gezien van het werk van deze stichting en ook met enkele maatschappelijk werkers onze film van vorig jaar bekeken. Daarna hebben we de dag gezamenlijk afgesloten met een maaltijd en een laatste overleg.

Naar huis

De volgende morgen hadden we al weer vroeg ontbijt en waren we present bij de dagopening samen met de maatschappelijk werkers van Ecce Homo. We zongen een lied en hadden een kringgebed. We mochten de Heere danken voor de goede contacten in Roemenië en vroegen de Heere een zegen voor al het werk wat gedaan wordt door Ecce Homo en Pentru Tine.

We maakten nog een korte wandeling en hebben aan twee zwervers nog onze laatste evangeliën uit kunnen delen. Ze poseren er triomfantelijk mee, maar kunnen ze eigenlijk wel lezen? Na het maken van een groepsfoto werden we naar het vliegveld gebracht. Daar de koffers laten wegen en afgegeven en enkele keren je paspoort en ticket laten zien en uiteraard door de beveiliging. Als het poortje blijft piepen, moet je uiteindelijk ook je schoenen uit.....

Omstreeks 12.00 uur bracht een bus ons naar het vliegtuig van WIZZ-

air dat al bij de startbaan gereed stond. Iedereen zoekt een plaatsje en natuurlijk het liefst bij het raam!

Er wordt een veiligheidsprocedure doorlopen en dan rolt de machine naar zijn startpunt en beginnen de motoren weer te brullen. Even later zie je de velden en heuvels rondom Cluj-Napoca vanuit de lucht. Met de auto zouden we voor de terugreis dus twee dagen nodig hebben. Nu attendeert de piloot ons even later op de stad Wenen onder ons, die nog net door de wolkenflarden is te zien. Precies om 14.30 uur staat het vliegtuig stil op het platform van vliegveld Eindhoven. Toen we onze koffers weer hadden en buiten kwamen, reed onze chauffeur Leo juist de parkeerplaats op! Hierna was het

nog maar een uurtje rijden en waren we weer terug in Ridderkerk.

Heel bijzonder eigenlijk. 's Morgens om acht uur de dagopening in het Roemeens in Cluj-Napoca en acht uur later sluiten we de reis, met het lezen van een Bijbelgedeelte en dankgebed, af in Ridderkerk.

We kunnen terugzien op een fantastische reis, die anders was dan aanvankelijk was gepland. We hebben Roemenië gezien vanuit de lucht, de auto en vanuit de trein. We mochten ook zien hoe hard er wordt gewerkt door Ecce Homo en Pentru Tine om de medemens tot een hulp te zijn. Maar ook dat op allerlei manieren wordt uitgedragen, dat Zijn Naam uiteindelijk centraal staat en dat het Hem om het eeuwig behoud gaat van ons allen.

Wilma Goedegebuure

zet onze stichting “op de kaart”

Wilma Goedegebuure is bijna vanaf onze oprichting in oktober 1995 niet meer weg te denken met haar verkooptafel op onze verkopen en informatieavonden. Al vele jaren maakt Wilma (wens)kaarten die zij geheel belangeloos ter beschikking stelt voor onze stichting. Wilma met haar kaarten zijn een begrip geworden.

Zorgcentrum Riederborgh

De in Ridderkerk geboren Wilma heeft na de lagere school de MAVO doorlopen. Met het diploma op zak heeft Wilma niet direct een baan gezocht. Er was weinig werk en moeder kon haar hulp in het huishouden goed gebruiken. Na een jaar echter kwam er via een vriendin, die in de Riederborgh werkzaam was, een telefoontje of Wilma geen zin had in een baantje. Er was een plaatsje vrijgekomen. Zo is het gekomen dat Wilma, zonder een sollicitatieprocedure aangenomen werd. Eerst begonnen in de huishouding, later in de linnenkamer en

daarna in de keuken. Ondertussen is Wilma al 34 jaar werkzaam in de Riederborgh. Officieel staat haar functie in het organisatieschema onder het kopje: Hoteldiensten. Zij neemt waar bij de afwezigheid van de teamleidster. Wilma vindt zichzelf een manasje van alles. Om maar wat te noemen: aanspreekpunt voor de vrijwilligers, kassa tellen, baliewerkzaamheden, boodschappen rondbrengen, melk en fruit regelen, driemaal per week de was uitzoeken en naar de afdelingen brengen, kleding merken als dat nodig is Teveel om op te noemen. Dit is zo gegroeid.

Betrokkenheid

Het is door haar baan dat Wilma betrokken is geraakt bij onze stichting. De eerste jaren vanaf de oprichting van onze stichting vonden alle werkzaamheden plaats vanuit de Riederborgh. Het inzamelen, sorteren en andere activiteiten vonden hier plaats. In deze periode werden o.a. ook levensmiddelen ingezameld. Zo kon men de ene week rijst inleveren en de andere week weer een ander levensmiddel. De vraag van Wilma aan onze penningmeester, Arie Velthuizen, was destijds: "Kan ik geen kaarten voor Roemenië maken en het geld van de verkoop ervan aan de stichting geven"? Zo is het gekomen dat Wilma vanaf 1997 is begonnen met het maken van kaarten.

Massaproductie

Op de vraag: kun je bij benadering zeggen hoeveel kaarten je in de loop der jaren voor onze stichting hebt gemaakt, kwam een resoluut antwoord: ja. Wilma heeft minutieus bijgehouden hoeveel kaarten zij vanaf 1997 gemaakt heeft en er verkocht zijn voor onze stichting. Gemiddeld 600 tot 800 per jaar! Tot en met 2013: 10.988! Stel dat het aantal dit jaar uitkomt op ca. 700 dan zijn dat 11.688 kaarten. Een duizelingwekkend aantal. Hoeveel tijd is hier niet in gaan zitten? Gemiddeld is Wilma een uur bezig om één kaart te maken, twee op een avond. Even een rekensommetje:

11.688 uren delen door een werkdag van 8 uren zijn dit 1461 werkdagen. Gaan we uit van een 5daagse werkweek dan zijn dit 292 weken oftewel ruim 5,5 jaar! Wat gigantisch veel vrije tijd besteedt Wilma voor onze stichting! Zeg maar iedere avond is ze er mee bezig. Het is bijna niet te geloven.

Hobby

Hierbij kunnen we wel concluderen dat het kaarten maken wel een beetje een uit de hand gelopen hobby is. Vroeger was borduren een hobby van Wilma. Er is heel wat af geborduurd destijds. Er zijn zelfs geborduurde schilderijen van Wilma verkocht ten bate van de Riederborgh. Na 1997 had Wilma hier geen tijd meer voor. Alle andere hobby's schieten er bij in. Anderzijds kan het niet anders of Wilma doet dit met hart en ziel. Zelfs op vakantie gaan alle "kaartattributen" mee. Er gaat geen dag voorbij of er wordt wel "geknipt", zodat later bij terugkomst er direct "geplakt" kan worden.

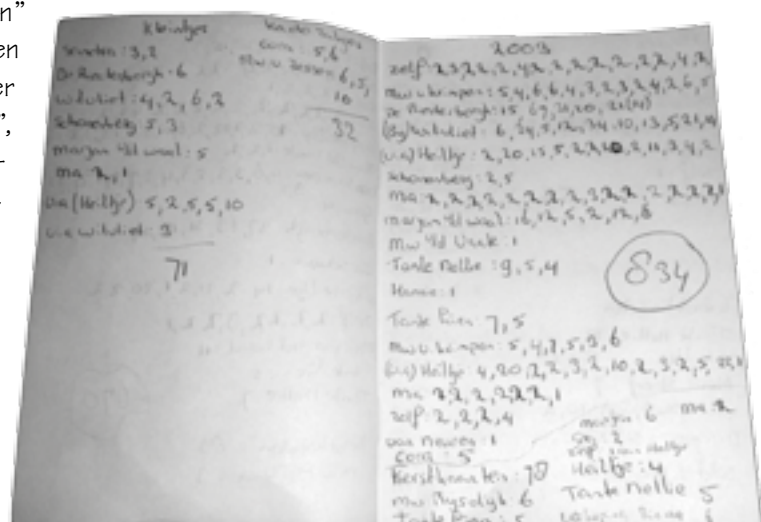
Moeder

De moeder van Wilma is ook erg betrokken bij

ons werk in Roemenië. Staat Wilma met haar kaarten op een verkoping of informatieavond dan is steevast haar moeder ook van de partij. Zij verkoopt de kaarten liever dan dat zij ze maakt. Driemaal per jaar staat Wilma's moeder met een kraam met kaarten op de maandelijkse Riederborgh markt.

Tenslotte

Hoewel Wilma nog nooit in Roemenië is geweest, heeft ze veel liefde voor de arme medemens in Roemenië. "Een reis naar Roemenië lijkt me erg vermoeiend", aldus Wilma. Als bestuur zijn we ontzettend blij en dankbaar voor het vele, vele werk wat Wilma voor onze stichting doet. We vinden het fijn om de bescheiden Wilma, die liever op de achtergrond blijft, toch eens in het zonnetje te zetten. Bij deze!

ed
candy girls

Terugblik

Voorjaarsmarkt in de “Riederborgh”

Als stichting stonden wij met een kraam met noten op de voorjaarsmarkt, die op 17 mei 2014 gehouden werd, in de Riederborgh. Het was een drukte van belang en menig oudere had het reuze naar de zin. De opbrengst voor onze stichting: € 146,40.

PCOB middag in de “Alblashof”

Op 17 juni 2014 verzorgde ons bestuurslid Joke van der Weiden een extra PCOB middag (Protestants Christelijke Ouderen Bond) in verpleeghuis De Alblashof te Alblasterdam. Deze middag, hoe kan het ook anders, stond geheel in het teken van het werk wat we als Stichting Draagt Elkanders Lasten in Roemenië mogen doen. De ouderen kregen te horen wat we zoal in Roemenië doen en wat onze activiteiten zijn. Ondanks het feit dat het niet lukte om de film van de reis van oktober 2013 te vertonen heeft Joke aan de hand van een fotopresentatie van deze reis echter zoveel verteld dat de bewoners de reis naar Roemenië toch “meegemaakt” hebben. Ook hebben de bewoners een goede indruk gekregen van de projecten die we in Roemenië ondersteunen. Men was erg onder de indruk.

Na afloop van de middag is er een Roemeense vaas rondgegaan als collectezak. Opbrengst: maar liefst € 140. Vanaf deze plaats allen hartelijk dank hiervoor. Het geld is besteed voor de aanschaf van een personenbus om de kinderen van het Roemeense project Pentru Tine (naschoolse opvang) te vervoeren. De huidige 26 jaar oude en totaal versleten bus is inmiddels vervangen door een andere.

Informatieavond 18 juni 2014

De zaal in de "Riederborgh", waarin de informatieavond gegeven werd, was goed gevuld. De circa 55 aanwezigen werden weer helemaal bijgepraat over al onze activiteiten in Roemenië. Deze avond stond in het teken van de Roemeniëreis die gemaakt is van 10 t/m 17 april 2014. Onze voorzitter Wim Klippel opende de avond met schriftlezing (Genesis 32: 6 – 12) en gebed. In zijn openingswoord stond hij stil bij het 10e vers: "Want ik ben met mijn staf over de Jordaan gegaan". "Ook op onze

weg, tijdens deze toch wel bijzondere reis naar Roemenië, heeft God ons tot een staf willen zijn en ons willen leiden en beschermen en weer veilig thuis gebracht", aldus de voorzitter. Hierna heeft Adriaan Dekker verteld hoe hij deze reis ervaren had. Het was de eerste keer dat hij met onze stichting Roemenië bezocht. Vervolgens werd een fotopresentatie gegeven, waarbij Juultje en Sara (mede Roemeniëgangers en dochters van onze voorzitter) tekst en uitleg gaven.

Na de pauze werd de film vertoond. Een zeer indrukwekkende film. Hoogtepunt van deze reis was toch wel de overdracht van de "nieuwe" personenbus voor het vervoer van de kinderen van Pentru Tine. Het was een bijzondere reis, en dat was het....

Nadat er nog enkele vragen beantwoord werden, besloot onze voorzitter deze avond met dankgebed. De collecte en de verkooptafel brachten samen het enorme bedrag op van € 465,35.

Jaarlijkse verkoping

Op zaterdag 20 september 2014 vond onze jaarlijkse verkoping plaats. Evenals vorige jaren vond de verkoping plaats in gebouw "de Kern", Stadhouderslaan te Ridderkerk/Slikerveer. De verkoping heeft het bedrag van ruim € 1400 opgebracht. Ondanks een verminderde aanvoer van rommelmarktspullen en een matig aantal bezoekers toch een mooi resultaat.

Allen die hun bijdrage aan deze verkoping hebben geleverd vanaf deze plaats hartelijk bedankt.

Filmmiddag in de “Riederborgh”

Op 28 augustus 2014 heeft ons bestuurslid Joke van der Weiden een filmmiddag verzorgd in zorgorganisatie Riederborgh te Ridderkerk. Joke heeft al veel van dit soort bijeenkomsten georganiseerd. Aan de hand van een film van de Roemeniëreis van april 2014 kregen de bewoners een beeld van het werk wat we in Roemenië mogen doen. De bewoners waren zeer onder de indruk. Er was veel belangstelling voor deze middag. Het is niet gebruikelijk dat er op dergelijke bijeenkomsten gecollecteerd wordt. Wel kreeg Joke een gift mee van € 35 voor ons werk in Roemenië.

Ouderenmiddag Goede Herderkerk

Ons bestuurslid Roelie Gouweloos werd op 9 oktober 2014 uitgenodigd om een informatiemiddag te verzorgen voor de ouderen van de Hervormde Gemeente Goede Herderkerk te Ridderkerk. Het was voor de eerste keer dat in deze kerk een informatiemiddag gegeven werd door onze stichting. De film van de Roemeniëreis van april 2014 werd vertoond. Aan de hand van een presentatie kregen de ouderen te horen en te zien welke projecten en activiteiten we ontplooiën in Roemenië. De mensen waren onder de indruk van het getoonde en gehoorde. Na afloop kreeg Roelie een bedankkaart met daarin € 65 voor ons werk in Roemenië overhandigd. Namens de mensen in Roemenië, heel hartelijk dank.

Informatiemiddag d’Amandelhof

Traditiegetrouw werd ons bestuurslid Roelie Gouweloos uitgenodigd om op 13 oktober 2014 weer iets te vertellen en te laten zien van onze activiteiten in Roemenië. Het is al sedert enkele jaren dat Roelie in woonzorgcentrum d’Amandelhof te Capelle aan den IJssel jaarlijks een presentatie houdt. De film die gemaakt is tijdens de aprilreis 2014 werd vertoond. Tijdens de pauze werd er een collecte gehouden. Deze bracht het mooie bedrag op van € 81,22. Daarbij werd nog voor een bedrag van € 17 verkocht bij de verkooptafel. Bij elkaar opgeteld heeft deze middag het prachtige bedrag van € 98,22 opgebracht. In het afgelopen jaar hebben de bewoners van d’Amandelhof niet stil gezeten. Ook deze keer mocht Roelie het resultaat van het breiwerk meenemen. Maar liefst twee en een halve zak stonden klaar, gevuld met gebreide dekens, mutsen, sjaaltjes en pantoffels. Vanaf deze plaats: allen die hier hun bijdrage aan geleverd hebben: heel hartelijk dank.

Verrassende bijeenkomst

Eind oktober werd onze voorzitter Wim Klippel gebeld door iemand van de rommelmarktcommissie van de Goede Herderkerk te Ridderkerk met de vraag of 6 november 's avonds al ingevuld was in zijn agenda. Dit was niet het geval. Maar, zo was de wedervraag van onze voorzitter: "waarom dan"? Het antwoord was of Wim een presentatie zou willen geven van het werk dat wij als stichting Draagt Elkanders Lasten in Roemenië mogen doen. Onze voorzitter kende: daar hoefde hij geen moment over na te denken. Bekendheid van ons werk is van essentieel belang, zegt hij altijd. Het antwoord was dan ook een volmondig "ja". Het betrof een bijeenkomst van de rommelmarktcommissie van bovengenoemde kerk. Jaarlijks wordt er een grote rommelmarkt georganiseerd. Dit jaar werd deze gehouden op 19 en 20 september. Een kwart van de opbrengst gaat altijd naar een goed doel. Op deze avond zou ons een cheque worden overhandigd met de opbrengst, dit keer bestemd voor onze stichting. Vol verwachting ging Wim Klippel, samen met medebestuur-

lid Roelie Gouweloos, naar deze bijeenkomst. Na een korte presentatie werd aansluitend een cheque overhandigd met het enorm verrassende bedrag van € 2875. Onze voorzitter sprak namens het bestuur e er blijkt dat God alles leidt en bestuurt. Onlangs hebben we een bedrag van € 3000 overgemaakt naar ons project, het sociale dagcentrum voor kinderen Pentru Tine, voor de aanschaf van een tweede bus. Deze bus wordt

gebruikt voor het transport van de kinderen. Nu krijgen we het bedrag bijna helemaal aangeboden. Later op de avond kreeg onze voorzitter een telefoontje met de mededeling dat de mensen die aanwezig waren op deze bijeenkomst vonden dat het bedrag niet "af" was en dat het bedrag aangevuld werd tot € 3000!

GOEDE HERDERKERK: HEEL HARTELIJK DANK VOOR DIT GULLE GEBAAAR.

Vitaminepreparaten

Tijdens het bezoek aan Pentru Tine gedurende de oktoberreis jl. kwam het ter sprake dat de kinderen die in Pentru Tine worden opgevangen, in de wintermaanden vitaminepreparaten nodig hebben. Het is te begrijpen dat deze kinderen, door de grote armoede die er in de gezinnen heerst, de noodzakelijke vitaminen onvoldoende binnen krijgen. Zeker gedurende de winterperiode is dit voor deze kinderen onmisbaar. Vandaar dat de stichting € 318 beschikbaar heeft gesteld voor de aankoop van deze vitaminepreparaten.

Informatieavond

Stichting Draagt Elkanders Lasten D.V. dinsdag 13 januari 2015

Zoals te doen gebruikelijk organiseren we weer een informatieavond. Het is een niet meer weg te denken gewoonte om na iedere Roemeniëreis zo'n avond te organiseren. Op deze avond wordt u weer helemaal bijgepraat over alle ontwikkelingen die zich voordoen op het gebied van onze hulpverlening aan de meest kansarmen in Roemenië. Aan de hand van een video en een presentatie maken we u deelgenoot van de reis die van 2 t/m 9 oktober jl. gemaakt is. Voor de eerste maal is zowel op de heen- als terugreis gebruik gemaakt van het vliegtuig! De afstand Cluj-Napoca naar Botosani werd heen en terug al rammelend overbrugd met de trein. Floor Verweij heeft van deze reis een video gemaakt. Verdere aanbeveling is niet nodig. U maakt de reis mee vanaf de bok van een paard en wagen en ook vanaf de machinistplaats in de trein. Wat Floor nog niet gelukt is om zijn opnames te maken vanaf de pilootplaats in het vliegtuig!! Met behulp van een presentatie zullen wij u meer bijzonderheden vertellen van de bezochte projecten en de zeer schrijnende situaties van de bezochte gezinnen en ouderen. Bij deze wordt u van harte uitgenodigd om deze avond te bezoeken en van uw belangstelling blijk te geven. Neem gerust familie, vrienden en kennissen mee. Aan het einde van de avond wordt er een collecte gehouden, terwijl de verkooptafel ook aanwezig zal zijn.

Plaats: de "Riederborgh"

Boksdoornstraat 2

te Ridderkerk

Aanvang: 19.45 uur

Verwarmingsketels gevraagd

Regio Alblasserdam/Ridderkerk

Mocht u uw radiatoren, verwarmingsketel of boiler binnenkort gaan vervangen, wilt u ons dan een seintje geven? Wij verzamelen namelijk de gebruikte ketels en boilers ten behoeve van stichting "Draagt Elkanders Lasten". De opbrengst van de gestripte ketels /boilers draagt bij aan de bekostiging van de hulptransporten.

U kunt contact met ons opnemen via de heer B. Malda via de volgende telefoonnummers: 06-44547384 of 078-6918967. Wij halen de radiatoren, ketels en/of boilers dan z.s.m. bij u op.

Verwarmingsbedrijf Okkerse uit Dordrecht en Hol uit Nieuw Lekkerland leveren regelmatig ketels voor onze stichting. Weet er soms iemand ook een verwarmingsbedrijf die oude CV ketels aan ons zou willen schenken? Ook hiervoor kunt u contact opnemen met de heer B. Malda via bovenstaande telefoonnummers.

Het bestuur

Goederentransport

21 november 2014

November 2014. De loods was dermate vol dat er een goederentransport georganiseerd moest worden. Op 20 november was het zover. 's Avonds om 18.30 uur zou de vrachtwagen voorrijden. Maar liefst 15 vrijwilligers stonden klaar om de handen uit de mouwen te steken. Maar wat er verscheen..... geen vrachtwagen! Om 19.30 uur kwam het bericht door dat de vrachtwagen nog in België stond! Helaas, een ieder kon onverrichter zake terugkeren.

De laaddatum werd verplaatst naar de volgende avond, 21 november. Deze avond stonden er 10 vrijwilligers klaar. Met een vertraging van één uur kon het laden om 18.00 uur beginnen. Er werd stevig doorgewerkt. Vooral de vrouw van de Roemeense chauffeur stond haar "mannetje". Geweldig hoe zij meehielp. Toen het voorste gedeelte volgeladen was wilde de chauffeur de aanhanger ophalen. Daartoe moest hij door de poort het bruggetje over om deze aan te koppelen. Daar er aan de zijkant

van de poort een nogal forse struik staat wilde de Roemeense vrouw haar man behulpzaam zijn door de takken opzij te trekken. Hierbij deed zij (ongemerkt) een stap achteruit en viel pardoos van een behoorlijke hoogte in de moddersloot daaronder. Tot aan haar kruin! Van top tot teen, helemaal onder de modder! Het is te begrijpen, een grote consternatie! Gelukkig woonde één van de aanwezigen zeer dichtbij, zodat de vrouw hier een douche kon nemen en schone kleren aan kon trekken. Nauwelijks van de schrik bekomen wordt de aanhanger voor de loods gereden en kon de laatste etappe van het laden beginnen. De stemming zat er weer gauw in. Om hier en daar wat gaten op te vullen werd er vanuit de vrachtwagen om zakken (kleding) geroepen in plaats van dozen. Ja hoor, het kon niet mis-

sen. Vanuit de loods werd gebruld om welke "zakken" het ging. Er lopen er ook een paar rond hier.....

De vrachtwagen werd tot de nok toe gevuld. Niet alles kon mee. Een aantal dozen bleef staan. Een vrachtwagen die niet helemaal vol zou zijn is natuurlijk zonde. We kunnen terugzien op een geslaagde avond.

Vanaf deze plaats een bijzonder woord van dank aan de fantastische inzet van de vrijwilligers, waarvan sommigen zich al jarenlang inzetten voor onze stichting.

Winteractie 2015

De winter-voedsel actie komt er weer aan! Van december 2014 tot januari 2015 houden wij de actie. Ook deze keer coördineert de Roemeense stichting 'Ecce Homo' de actie.

Zij zorgt voor de inkoop, de samenstelling en de verspreiding van de voedselpakketten. We willen hiermee geld inzamelen, zodat al "onze" 77 sponsegezinnen een pakket kunnen ontvangen. Mocht er meer geld binnenkomen dan krijgen ook andere gezinnen een voedselpakket.

Via de stichting "Ecce Homo" worden, behalve "onze" gezinnen nog eens circa 300 andere gezinnen gesponsord. De overige voedselpakketten gaan dan naar de armste gezinnen. Wat zou het fantastisch zijn als al deze gezinnen een voedselpakket zouden ontvangen.

Door de economische crisis is de situatie van de arme gezinnen nog meer verslechterd. De winter is de moeilijkste periode voor deze gezinnen. Roemenië staat bekend om zijn extreem koude en grillige winters. Tijdens onze Roemenië reizen zijn we weer geschokt door de soms zeer gebrekkige huisvesting en grote armoede waarin menig arm Roemeens gezin leeft. We kunnen ons niet voorstellen hoe deze gezinnen moeten overleven gedurende de winterperiode. Help deze gezinnen de winter door!

Uit onze vorige voedselacties blijkt iedere keer weer wat een enorme impact deze pakketten op gezinnen hebben. Dat er in Nederland mensen zijn die met hun lot zijn begaan! Vaak ontvangen de gezinnen de voedselpakketten als een verhoring op hun gebed. In onze vorige nieuwsbrief heeft u enkele ontroerende reacties kunnen lezen. We willen deze actie dan ook van harte bij u aan bevelen.

De kosten voor een voedselpakket bedragen € 15

Wilt u onze actie steunen, dan kunt u geld overmaken op rekeningnummer: IBAN NL30 INGB 0670471046 t.n.v. Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk o.v.v. voedselpakket.

Natuurlijk is elk bedrag welkom en proberen we met het totaalbedrag zoveel mogelijk pakketten samen te stellen.

Hoeveel gezinnen verblijdt u met een pakket?

Dordts speeltoestel

Met het goederentransport van 5 september 2013 zijn er een behoorlijk aantal kasten, schooltafeltjes -en stoelen naar Roemenië vervoerd. Dit schoolmeubilair, afkomstig uit de Dordtse Buitenschool, vond zijn bestemming in het sociaal dagcentrum Pentru Tine in Botosani. Bij ons bezoek in oktober 2013 waren alle tafeltjes en stoeltjes in gebruik. Ook alle kasten waren in gebruik genomen, waarvan de deuren opnieuw geleverd waren. Het zag er allemaal schitterend uit. Wij hebben u in de nieuwsbrief van december 2013 hier over bericht.

Samen met het schoolmeubilair is met bovengenoemd transport ook een (bijna nieuw) speeltoestel naar Roemenië vervoerd. De directeur van de Dordtse school maakte ons attent op dit speeltoestel. Of het soms ook iets voor Roemenië was. Nou, of het dat was..... De volgende dag hebben Robert Tronchet, Bindert en Folkert Malda het hele gevaarte gedemonteerd. Een ontzettende klus. Balken werden uitgegraven. Palen genummerd. Foto's gemaakt tijdens het demonteren. Het was natuurlijk wel de bedoeling dat onze Roemeense vrienden het hele

zaakje weer in elkaar zouden kunnen zetten. Na een volle werkdag lag alles in onderdelen uit elkaar. Er zaten zulke grote onderdelen bij, dat deze onmogelijk in een busje of iets dergelijks vervoerd konden worden. Harm-Jan Tronchet bracht uitkomst. Hij regelde een vrachtwagen en zo werd alles naar de loods in Ridderkerk vervoerd. Vanaf deze plaats worden de "mannen" nogmaals hartelijk bedankt voor alle inspanningen.

De montage van het toestel heeft even op zich laten wachten. Stichting Pentru Tine wilde de opbouw van het speeltoestel samen laten vallen met de renovatie van het voorterrein. Het weer in elkaar zetten van het speeltoestel heeft heel wat hoofdbrekens gekost. Onze vrienden noemden het een "ramp". Al hadden zij er twee weken werk aan, het is ze gelukt! Onze Roemeense vrienden hebben dit "stil" gehouden tot ons bezoek in oktober jl. Dit als verrassing! Nou, hun opzet is geslaagd! Toen de Roemeniëgangers het terrein van Pentru opreden viel hun mond open van verbazing. Het speeltoestel stond in volle glorie te schitteren. Fantastisch! In het bijzijn van onze be-

stuursleden werd het speeltoestel "ingewijd". De Roemeense kinderen zijn er ontzettend blij mee.

We bedanken hierbij de directeur van de Dordtse Buitenschool, de heer van Helden, voor de prettige samenwerking en zijn dankbaar dat al het schoolmeubilair en het speeltoestel een nieuwe bestemming hebben gekregen in Roemenië.

Toen de Roemeniëgangers het terrein van Pentru Tine opreden viel hun mond open van verbazing.

voor Pentru Tine

Start bibliotheek Pentru Tine

Al jaren worden wij door Christelijke Boek- en Muziekhandel "de Kandelaar" te Ridderkerk gesponsord. De doelstelling van "de Kandelaar" is het verspreiden van christelijke lectuur. Als bestuur proberen we zoveel mogelijk bij deze doelstelling aan te sluiten. In het verleden zijn vele Roemeense Bijbels, evangeliën en Bijbelse kinderalbums aangeschaft. Verleden jaar konden we de kleinere kinderen van Pentru Tine tijdens de Kerstviering verblijden met een Kinderbijbel, en de grotere kinderen met een "echte" Bijbel. "Bij alle cadeaus die de kinderen op deze viering ontvingen was dit het meest indrukwekkende en waardevolle geschenk", aldus directeur Sebastian Mariniuc destijds. Voor de besteding van het sponsorgeld van dit jaar zijn we te rade gegaan bij Sebastian Mariniuc. We laten hem zelf aan het woord:

"Sedert ik begonnen ben om in Bo-

tosani te gaan werken in de maatschappelijke ondersteuning, heb ik me gerealiseerd dat het geven van alleen materiele hulp aan de armen niet voldoende is. Onderwijs en een christelijke opvoeding is hierin onmisbaar. Het lezen van

boeken is in dit proces heel belangrijk. Op dit moment werken we dagelijks met 44 kinderen in het sociale dagcentrum. In de toekomst zijn er plannen (aan de realisatie wordt al gewerkt) om accommodatie te bieden aan ongeveer 30

Een bijzondere winkel!

deKandelaar.nl
Christelijke Boek- en Muziekhandel

Openingstijden:

Maandag	13.00 - 17.30
Dinsdag	9.00 - 17.30
Woensdag	9.00 - 17.30
Donderdag	9.00 - 17.30
Vrijdag	9.00 - 21.00
Zaterdag	9.30 - 17.00

Met uw aankopen bij De Kandelaar steunt u rechtstreeks projecten ter bevordering van leetuur- en Bijbelverspreiding. Via internet bestellen kan ook.

Boeken Kado's Muziek Kaarten

In Uw licht zie wij het Licht

St. Jorisstraat 10 2981 GA Ridderkerk Tel.: 0180 - 42 46 98 Fax: 0180 - 43 51 52 winkel@de-kandelaar.nl

middelbare school tieners. Uit de wijde omgeving en van "heinde en ver" moeten leerlingen komen om in Botosani middelbaar onderwijs te volgen. Voor deze kinderen is bijna geen verantwoord onderdak te vinden. Verder worden er jaarlijks zomerkampen en vakantie Bijbelclubs georganiseerd. Ook is Pentru Tine betrokken bij regionale kinderevangelisatie-projecten en het landelijke project van Operation Christmas Child (schoenendoosactie). Gezien al deze omstandigheden realiseren wij ons dat we voor onze leiders en onderwijzers goede materialen nodig hebben. Bovenal is er behoefte aan materialen zoals verantwoorde, christelijke boeken voor zowel volwassenen, tieners en kinderen. Helaas is het door de grote armoede voor een gezin bijna niet mogelijk om boeken te kopen. In Botosani (ca. 115.000 inwoners) is zelfs geen christelijke bibliotheek of een christelijke (boek)winkel aanwezig. We zijn al begonnen om een kleine bibliotheek in Pentru Tine op te zetten. Ons voornemen is om binnen 1 à 2 jaar zover te zijn dat er de mogelijkheid is dat iedereen die dat wil, boeken kan lenen in Botosani. Het zou een speciale (evangelie)bediening zijn voor deze stad en wij zien ernaar uit dat God dit wil gebruiken en zegenen". Aldus Sebastian.

Wat zou het fantastisch zijn als op deze manier christelijke lectuur in de arme gezinnen terecht komt. We sluiten ons aan bij de wens van Sebastian dat de Heere dit werk wil zegenen. Als bestuur ondersteunen we van harte de totstandkoming van deze bibliotheek en zeggen "de Kandelaar" hartelijk dank voor de ondersteuning van dit project. In een volgende nieuwsbrief hopen we op dit onderwerp terug te komen.

Kerststerren en cyclamen verkoop

Verkoop in de hal van Riederborgh
Boksdoornstraat 2 Ridderkerk

Op 12 dec. van 10u t/m 18.00 uur

Op 13 dec. van 10u t/m 13.00uur

Verkoop in de hal van Zorgcentrum "Uitzicht"
Churchillsingel 483, Vlaardingen

Vrijdag 12 december van 09.30 t/m. 12.30 uur

Opbrengst komt geheel ten goede
aan de allerarmsten in Roemenië.

OPROEP WASMACHINES!

De kindertehuizen A-Mic en La
Noi in Cluj-Napoca
alsmede het sociaal centrum
te Botosani hebben dringend
behoefte aan een wasmachine.

WIE HELPT ONS?

reacties aan onze voorzitter
(zie colofon)

Jan Verschoor
WITGOED&FIETSEN
HAVENSTRAAT 53 • RIDDERKERK • TEL: 0180-425300

MK
AUTOBEDRIJF Mudde & Kok

**Onderhouds- en montagebedrijf
BAS VERHOEVEN**

Voor de complete montage van badkamers
en al het onderhoud aan uw woning

Neem voor een vrijblijvende offerte eens
kontakt met ons op of kijk voor informatie op de
website

www.basverhoevenbadkamers.nl

Tronchet
AFBOUW
PLAFONDS & TIMMERWERKEN

Arno Tronchet
06 30 000 772

Stationsweg 223
3364 AN Sliedrecht
T 0184 63 32 77
E info@tronchetafbouw.com
I www.tronchetafbouw.com

Help
ons
helpen

Hét grafisch
aanspreekpunt

RECLAME MARKETING & STRATEGIE DRUKWERK

FULLFILLMENT WEB DEVELOPMENT ONLINE MARKETING

 VAN DER PERK

info@vanderperk.nl
www.vanderperk.nl

PUT
fashionstore

Onze merken zijn o.a.

Dames: Gerry Weber, Frank Walder,
Marcona, Cecil, Gelco, Setter lady
Heren: Gaastra, For Fellows, Digel,
VANGUARD, Olymp, Meyer, Ten Cate

Adres St. Jorisplein 32, 2981 GC Ridderkerk
Telefoon 0180 - 42 55 77 E-mail putfashionstore@telfort.nl
Website www.putfashionstore.nl

SINKE SERVICES

Sinke Services

Sneltransportservice
Hobbemalaan 7
2951 PG ALBLASSERDAM
Tel. 078 69 15 943
Site. www.sinke-services.nl
Email. info@sinke-services.nl

Frans Sinke
Mobiel. 06 36 17 68 29

Int. Transportservice

...At your service

- VERF • GORDIJNEN
- RAAMDECORATIE
- VLOERBEDEKKING
- BEHANG • GLAS

BEINOM

HARTVIAN

Noordenweg 69, 2984 AG Ridderkerk, Tel.: 0180 - 49 67 67

MAKADO

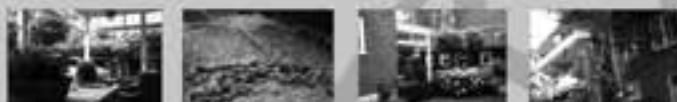
Makadocenter 54, 2951 EJ Alblasserdam
Tel.: 078 - 691 50 28

Sinke
groep projecten

Randweg 71
2951 AK Alblasserdam
Tel. 078 69 34 517
Fax 078 69 34 077
Mob. 06 20 43 44 88
info@sinkegroepprojecten.nl
www.sinkegroepprojecten.nl

Ontwerp - Aanleg - Onderhoud - Boomverzorging

Hoveniersbedrijf Van de Graaf
Van Eesterensingel 4
2951 CK Alblasserdam
Tel.: 078 - 691 64 09
Mobiel: 06 - 430 223 92

CARROSSERIEBOUW
SPEC. CONSTRUCTIE

U·D·SCHEE
Sinds 1902

ALBLASSERDAM
TEL. 078 6912441

WWW.LEENDERTJANSE.NL

(SISTEEM)PLAFONDS WANDEN

Wij verzorgen ook aluminium LUXALON plafonds voor uw badkamer!

Resedastraat 36
2951 BX Alblasserdam
Tel. 06 - 175 99 990
info@leendertjanse.nl

DROGISTERIJ - PARFUMERIE VAN ZESSEN

Smidsweg 2
's - Gravendeel
078 - 673 14 26

Makado-Center 31
Alblasserdam
078 - 691 22 68

LEEN VISSER Wooncomfort

Dam 52-54
2951 GB Alblasserdam
Tel. 078 - 691 63 03

NUGTEREN TRANSPORT

Your partner in logistics

Rapenburg 5
2952 AP Alblasserdam
Phone +31 (0)78 6911004
Email info@nugterentransport.nl
Internet www.nugterentransport.nl

De beste knoflooksaus van Nederland...

...vinden wij

te koop in (bijna) elke supermarkt van Nederland.

Wereldsauzen; voor mensen met smaak. www.yildriz.nl